Η Καθημερινή 27-11-33

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1 — ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ — ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ 8ον ΑΡ. 2754

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ
Στοὰ Πεσμαζόγλου. Τηλέφωνα: 22711—22712

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Ἐτησία	Δρ. 380	Ἐτησία	Δολλ. 10
Ἑξάμηνος	» 200	Ἀμερικῆς	» 15
Τρίμηνος	» 100	Γερμανίας	Μ. 50

Η ΠΡΩΪΑ

ΚΥΡΙΑΚΗ
3
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1933
Ἀν. ἡλ. ὥρα 5 λ. 59.—Δύσ. 6 λ. 49
Ἀνθίμου ἐπ. Νικομηδείας. Θεσκτίστου

Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμ. μεγ. 29.0, ἐλαχ. 19.1. Ὑγρ. μετρία. Ἄνεμοι: μέτριοι. Θάλασσα: Ἰόνιον σχεδὸν γαληνιαία.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ: 760.1.

ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΠΙΤΗΣΕΩΣ 10-ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ Β' ΤΟΜΟΣ

Η ΑΠΟΧΗ ΤΗΣ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΕΩΣ

Τὰ ἐν τῇ Ἀντιπολιτεύσει συνεργαζόμενα κόμματα ὑπὸ τὸν γενικὸν καὶ ὄχι βεβαίως πολὺ μετριόφρονα τίτλον τοῦ «Ἐθνικοῦ Συνασπισμοῦ», κατόπιν μακρᾶς συσκέψεώς των χθὲς τὸ ἀπόγευμα κατέληξαν εἰς τὴν ἀπόφασιν ὅπως ἀπόσχουν τοῦ λοιποῦ τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς. Καὶ ἐπειδὴ μία τοιαύτη ἀπόφασις χρήζει δικαιολογίας καὶ πρὸς τὴν Κοινὴν Γνώμην γενικῶς καὶ πρὸς τοὺς ἐκλογεῖς τῶν ἀπελθόντων κομμάτων εἰδικώτερον, ἡ Ἀντιπολίτευσις ἐξέδωκε σχετικὸν ἀνακοινωθὲν «πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν», εἰς τὸ ὁποῖον παρατάσσει τοὺς λόγους, δι' οὓς ἔφθασεν εἰς αὐτὴν τὴν ἀπόφασιν.

Μία ἀποχὴ κόμματος ἢ καὶ ὁμάδος κομμάτων ἀπὸ τὰς ἐργασίας τοῦ κοινοβουλίου ἢ καὶ ἀπὸ ἐκλογὰς ἀκόμη, δὲν εἶνέ τι τὸ ἀσύνηθες εἰς τὰ χρονικὰ τῆς Ἑλληνικῆς πολιτικῆς τῶν δύο τελευταίων δεκαετηρίδων. Τοιαύτην ἀποχὴν ἤσκησε καὶ τὸ Λαϊκὸν Κόμμα κατὰ τὸ παρελθὸν ἐπανειλημμένως. Ἀλλὰ μία ἀποχὴ καθ' ἑαυτὴν δὲν συσχετισθῇ πρὸς τοὺς λόγους, οἱ ὁποῖοι τὴν ἐπροκάλεσαν. Ἀναλόγως δὲ τῆς σοβαρότητος τῶν λόγων αὐτῶν ἀποβαίνει οὐσιαστικῶς εἴτε πρᾶξις πολιτική, εἴτε φυγὴ πράξεως. Καὶ ἂς ἐξετάσωμεν τώρα ποῖοι οἱ λόγοι τῆς σημερινῆς ἀποχῆς τῶν κομμάτων τῆς Ἀντιπολιτεύσεως, διὰ νὰ κρίνωμεν κατὰ πόσον αὐτὴ εἶνε πρᾶξις πολιτικὴ ἠτιολογημένη, ἢ ἁπλῶς ἀπερίσκεπτος προσφυγὴ εἰς ἐντυπωσιακὴν χειρονομίαν — δυναμένη, ἐν τούτοις, νὰ ἐκφυλισθῇ καὶ εἰς ἀντίδρασιν κατὰ τοῦ κοινοβουλευτικοῦ πολιτεύματος.

Βεβαίως δὲν θὰ ἐνδιατρίψωμεν εἰς ὅσας διὰ μακρῶν ἡ Ἀντιπολίτευσις παρατάσσει εἰς τὸ ἀνακοινωθέν της αἰτιάσεις, ὡς πᾶν ἄλλο ἢ σοβαράς, παρεντεθείσας δὲ μάλλον διὰ τὸ κεχηνὸς τοῦ ρυθμοῦ. Διότι δὲν θὰ ἐστερεῖτο χιοῦμορ ἡ αἰτίασις, ἐκ μέρους βενιζελικῶν, ὅτι ἐζητήνσε τὴν ὑπομονὴν τῆς Ἀντιπολιτεύσεως ἡ «ἐντὸς τῆς αἰθούσης τῶν συνεδριάσεων βία, ἡ ἐνισχυομένη εἰς τοὺς διαδρόμους καὶ τὰ θεωρεῖα ἀπὸ μέγαν ἀριθμὸν ὁπλοφορούντων καὶ θορυβούντων προκλητικῶς μπράβων», ὅπως ἐπίσης τὴν θυμηδίαν ἁπλῶς προκαλεῖ ἡ δυσανασχέτησις τῶν βενιζελικῶν διότι ψηφίζονται εἰς προκεχωρημένας ὥρας σοβαρὰ νομοσχέδια, ὅταν κανεὶς ἐνθυμηθῇ ἁπλῶς πῶς ἐψηφίσθη παρὰ τοῦ κ. Βενιζέλου ὁ τελευταῖος προϋπολογισμός, ἀπούσης τῆς Ἀντιπολιτεύσεως, εἰς ὥρας μεταμεσονυκτίους. Ἡ Ἀντιπολίτευσις ἀπεφάσισε πραγματικῶς ν' ἀπόσχῃ μόνον διὰ τὴν ἔκβασιν τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῆς ἐπερωτήσεώς της διὰ τὴν ἀπόπειραν. Καὶ θὰ περιορισθῶμεν εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ κατὰ πόσον εἶχε δίκαιον νὰ δυσανασχετῇ δι' αὐτήν.

Ἡ ἐπερώτησίς της αὐτὴ ὑπεβλήθη ὡς πρόφασις μιᾶς ἀντικυβερνητικῆς πολεμικῆς, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἡ Ἀντιπολίτευσις προσεδόκα πολιτικὰ ὠφελήματα ἐκ τῆς ἐντυπώσεως ποὺ θὰ παρήγετο παρὰ τῇ δημοσίᾳ γνώμῃ. Ὅταν προχθὲς ἤρχισεν ἡ συνεδρίασις τῆς Βουλῆς, ἡ Ἀντιπολίτευσις εἶχε σχεδὸν τὴν βεβαιότητα ὅτι ἡ Κυβέρνησις θὰ ἐπωφελεῖτο τῆς αἰτήσεως φίλου της βουλευτοῦ, συνηγόρου ἑνὸς τῶν κατηγορουμένων διὰ τὴν ἀπόπειραν, ὅπως μὴ διεξαχθῇ ἡ συζήτησις, κατὰ τὴν σύστασιν καὶ τοῦ Εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου. Ἡ Κυβέρνησις παρεκάλεσε τὸν βουλευτὴν ἐκεῖνον νὰ μὴ ὁμιλήσῃ, διὰ νὰ μὴ παράσχῃ οἱανδήποτε λαβὴν εἰς τὴν Ἀντιπολίτευσιν ὅπως ἰσχυρισθῇ ὅτι ὠχυρώθη ὀπισθεν οἱασδήποτε προφάσεως διὰ νὰ ματαιώσῃ τὴν ἔκθεσιν ὅσων εἰς βάρος της ἐπρόκειτο ν' ἀναπτυχθοῦν ἀπὸ τοὺς ἐπερωτῶντας. Οὕτως ἡ συζήτησις ἤρχισεν. Καὶ ἐπὶ ἓξ ὁλοκλήρους ὥρας ὁ ἕκ τῶν ἐπερωτώντων βουλευτὴς Πειραιῶς κ. Ἀβραάμ, ἐν ἁπολύτῳ ἐλευθερίᾳ, παρ' οὐδενὸς κωλυόμενος, εἶπεν ὅσα εἶχε συλλέξει καὶ συνθέσει ὡς κατηγορητήριον ἐναντίον τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὰς ἐνεργείας της καὶ τὴν στάσιν της σχετικῶς πρὸς τὴν ἀπόπειραν.

Ἡ Κυβέρνησις ἀνέμενε νὰ συνεχίσουν τὸ ἐναντίον της κατηγορητήριον καὶ οἱ λοιποὶ ἐγγεγραμμένοι βουλευταὶ τῆς Ἀντιπολιτεύσεως, διατεθειμένη νὰ τοὺς ἀκούσῃ μετὰ πολλῆς ὑπομονῆς, ὁσονδήποτε καὶ ἂν ἤθελον μακρηγορήσει. Οὗτοι, ὅμως, ἐδήλωσαν ὅτι παραιτοῦνται τοῦ λόγου. Τοῦτο, κατὰ πᾶσαν λογικήν, ἐσήμαινεν ὅτι ἔκρινον οἱ ἴδιοι ὅτι ὁ κ. Ἀβραὰμ εἶχε καλύψει πλήρως τὸ θέμα καὶ ὅτι οὐδὲν τὸ οὐσιῶδες ἀπέμενεν εἰς αὐτοὺς νὰ προσθέσουν. Ἀφοῦ, λοιπόν, κατὰ τὴν ἰδίαν αὐτῆς ὁμολογίαν, ἡ Ἀντιπολίτευσις ἐξέφερεν ὅσα εἶχε νὰ ἐκφέρῃ ἐπὶ τοῦ ζητήματος καὶ δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ ἰσχυρισθῇ ὅτι τῆς ἀφηρέθη ὁ λόγος ἢ ὅτι ἐκωλύθησαν νὰ ὁμιλήσουν ὅσοι ἤθελον ἐκ τῶν τάξεών της νὰ ὁμιλήσουν, ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἐχαρακτήρισε τὴν συζήτησιν ὡς περαιωθεῖσαν, δηλώσας ὅτι ἡ Κυβέρνησις οὐδὲν εἶχε ν' ἀπαντήσῃ εἰς ὅσα, κατὰ τὴν κρίσιν της, ἀσύστατα τῆς κατελογίσθησαν.

Μία Κυβέρνησις ἔχει ἀσυγκρίτως βαρυτέρας εὐθύνας ἀπὸ μίαν Ἀντιπολίτευσιν. Καὶ ἡ Κυβέρνησις εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν εἶχε νὰ σκεφθῇ καὶ νὰ σταθμίσῃ τὰ ἑπόμενα: Εἰς τί ἀπέβλεψεν ἡ Ἀντιπολίτευσις διὰ τῆς ἐπερωτήσεώς της; Εἰς τὸ νὰ κατηγορήσῃ τὴν Κυβέρνησιν ἀπὸ τοῦ κοινοβουλευτικοῦ βήματος πρὸς τὸν λαὸν διὰ τὴν στάσιν της ὡς πρὸς τὴν ἀπόπεραν. Τοῦτο ἐγένετο, ἀφοῦ ἡ Ἀντιπολίτευσις ἐδήλωσεν ὅτι δὲν εἶχεν ἄλλο τι νὰ προσθέσῃ εἰς ὅσα εἶπεν ἐπὶ ἑξάωρον ὁ ἀγορεύσας βουλευτὴς Πειραιῶς. Ἐὰν ἐσυνεχίζετο ἡ συζήτησις, ποία θὰ ἦτο ἡ ἔκβασίς της; Θ' ἀπήντα εἰς τὰ λεχθέντα ὁ κ. Τσαλδάρης, ἢ καὶ ἄλλοι ἐκ τῆς κυβερνητικῆς παρατάξεως ἀντικρούοντες αὐτά, Ἀλλ' εἶνε ἀπολύτως βέβαιον, ὅτι οὔτε εἰς βουλευτὴς τῆς Ἀντιπολιτεύσεως θὰ ἐπείθετο ἐκ τούτου, ὅπως οὔτε εἷς βουλευτὴς τῆς κυβερνητικῆς παρατάξεως ἐπείσθη ἐκ τῆς ἀγορεύσεως τοῦ κ. Ἀβραάμ. Εἶνε, ὅμως ἐπίσης βέβαιον, ὅτι, παρερχομένης τῆς ὥρας, ὀξυνομένης τῆς συζητήσεως, ἐκνευριζομένων ὅλων ἐπικινδύνως, θὰ ἐσημειοῦντο γεγονότα ἀξιοθρήνητα, εἰς βάρος, βέβαια, τοῦ κοινοβουλευτισμοῦ καὶ τῆς ἐσωτερικῆς γαλήνης, διὰ νὰ καταληξῇ ὅλη αὐτὴ ἡ ἱστορία εἰς τί; Εἰς μίαν ψῆφον ἐμπιστοσύνης ἐκ τῶν προτέρων βεβαίαν καὶ κατὰ τοῦτο ἄσκοπον καὶ ἄτοπον. Ἐπὶ πλέον, ὅμως, ὑπῆρχε καὶ ἓν ἔγγραφον τοῦ Εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου, διὰ τρίτην φορὰν ἐπιμένοντος ὅτι μία δημοσία συζήτησις θὰ παρέβλαπτε τὸ ἔργον τῆς Ἀνακρίσεως. Καὶ ἂν ἡ Ἀντιπολίτευσις, ἐν γνώσει τοῦ ἐγγράφου ἐκείνου, ἔκρινεν ὅτι ἠδύνατο νὰ προβῇ εἰς τὴν συζήτησιν, ὅταν ἔφθασεν ἡ σειρὰ τῆς κυβερνήσεως, αὐτή, μνήμων τῶν ἀσυγκρίτως βαρυτέρων εὐθυνῶν της, δὲν ἐνόμισεν ὅτι ἠδύνατο νὰ παρίδῃ τὸ εἰσαγγελικὸν ἔγγραφον. Καὶ ἡ συζήτησις ἐσταμάτησεν ἐκεῖ.

Πρὸς τί τώρα ἐξανίσταται ἡ Ἀντιπολίτευσις καὶ «ἀπέχει»; Τῆς ἐδόθη ἡ εὐκαιρία, τὴν ὁποίαν τόσον ἐπιμόνως ἐπεδίωξε, νὰ κατηγορήσῃ τὴν Κυβέρνησιν ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς, ἀπευθυνομένη, βέβαια, πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν. Ἡ Κυβέρνησις ἀφήνει τὸν Λαὸν αὐτὸν νὰ κρίνῃ μεταξὺ αὐτῆς καὶ τῶν κατηγόρων της, χωρὶς κἂν νὰ τὸν ἐπηρεάσῃ διὰ οἱασδήποτε ἰδικῆς της ἐπιχειρήσεως. Ἐὰν ἡ Ἀντιπολίτευσις ἦτο τόσον βεβαία διὰ τὴν βασιμότητα τῶν ἐπιχειρημάτων της, ἔπρεπε νὰ ἀγάλλεται καὶ νὰ θριαμβεύῃ διὰ τοῦτο. Τί σημαίνει ἡ γοερὰ αὐτὴ ἐξανάστασίς της; Καὶ πῶς ἀναμένει νὰ πιστεύσῃ ὁ Λαὸς ὅτι καταφεύγει εἰς τὴν ἀποχὴν διότι «ἐξευτελίζεται» ἡ ἐθνικὴ ἀντιπροσωπεία μὲ πλήρη κατάλυσιν τῆς ἐλευθερίας τοῦ λόγου», ὅταν μετὰ ἑξάωρον ἀνενόχλητον κατηγορητήριον ἐδήλωσεν ἡ ἰδία ὅτι οὐδὲν εἶχεν ἕτερον νὰ προσθέσῃ καὶ ὅταν ὅσα ἐπὶ ἑξάωρον ἀνεπτύχθησαν ἦσαν ὅλα τὰ γνωστά, τὰ πασίγνωστα, τὰ ἀπειράκις δημοσιευθέντα εἰς τὰς ἀντιπολιτευομένας ἐφημερίδας, τὰ προκαλέσαντα ἀπαντήσεις ἀπὸ τὰς κυβερνητικάς, τὰ προκαλέσαντα ἐπανειλημμένας δηλώσεις καὶ ἀντιδηλώσεις ἡγετῶν καὶ καταποντήσαντα ἐπὶ μακρὸν τὴν δημοσίαν γνώμην;

Ἡ ἀποχὴ τῆς Ἀντιπολιτεύσεως εἶνε διὰ τοῦτο ἐντελῶς ἀδικαιολόγητος καὶ θὰ ἠδύνατο νὰ παρεξηγηθῇ ὡς καθαρὰ ἀντίδρασις ἐναντίον τοῦ κοινοβουλευτικοῦ ἔργου τῆς Κυβερνήσεως ἐὰν δὲν ὀφείλεται ἁπλῶς εἰς μίαν προχειρολόγον ἀπερισκεψίαν τῶν ἰθυνόντων τὰ τῆς Ἀντιπολιτεύσεως. Δὲν ἀνήκει, βέβαια, εἰς ἡμᾶς νὰ ὑποδείξωμεν εἰς τὴν Ἀντιπολίτευσιν τὴν στάσιν, τὴν ὁποίαν θὰ ὑπηγόρευεν ἡ λογική. Εἶνε ἀπολύτως ἐλεύθερα νὰ κρίνῃ καὶ νὰ σταθμίσῃ ἡ ἰδία τὰς πολιτικὰς της εὐθύνας. Εἶνε, ὅμως, ἐνδιαφέρον νὰ παραθέσωμεν ὅσα ὁ κ. Βενιζέλος ἔλεγεν ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς τὴν 11ην Ἰουνίου 1929, ἐξ αἰτίας τῆς τότε ἀποχωρήσεως ἐκ τοῦ Κοινοβουλίου τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος, διὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ κ. Γονατᾶ ὡς ἀριστίνδην Γερουσιαστοῦ. Καὶ ἔλεγε τότε ὁ Ἀρχηγὸς τῶν Φιλελευθέρων:

«...Πιστεύω ὅτι ἐκείνος (ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος) νομίζει ὅτι διὰ τῆς ἀποχῆς του ἐξυπηρετεῖ τὸ κοινὸν συμφέρον καὶ εἰς ἐμὲ δὲν ὑπολείπεται παρὰ νὰ προσθέσω μίαν εὐχήν—τὴν εὐχὴν ὅπως, ὅταν παρέλθουν αἱ πρῶται ἐντυπώσεις, τὸ Λαϊκὸν κόμμα γνωρίσῃ ὅτι ἔχει καθῆκον, ὄχι ἁπλῶς πρὸς τὴν χώραν, ἀλλὰ πρὸ παντὸς πρὸς τοὺς ἐντολεῖς του νὰ ἔλθῃ καὶ νὰ καταλάβῃ πάλιν τὰς θέσεις του διὰ νὰ ἀσκήσῃ τὸν ἔλεγχον, ὁ ὁποῖος ἐπιβάλλεται ἐντὸς τῆς αἰθούσης ταύτης. Ὅταν, ὅπως νομίζω, εἰς χρόνον ὄχι μακρὸν ἐπέλθῃ τοῦτο, τότε θὰ δυνηθῶμεν καὶ πάλιν νὰ ἐργασθῶμεν ἐντὸς τῆς αἰθούσης ταύτης πρὸς τὸ συμφέρον τῆς χώρας».

Τὸ Λαϊκὸν Κόμμα τότε εἶχεν ἰσχυρὰν ἠθικὴν δικαιολογίαν διὰ τὴν ἀποχήν του ἐν τούτοις. Ἦτο ἡ ἀποχὴ του πρᾶξις πολιτική. Ἡ σημερινὴ ἀποχὴ τῶν κομμάτων τῆς Ἀντιπολιτεύσεως, δι' οὓς λόγους ἀνωτέρω ἐξεθέσαμεν εἶνε ἁπλῶς πρᾶξις ἀποφυγή. Τίποτε δὲν τὴν δικαιολογεῖ, τίποτε δὲν ἐξυπηρετεῖ· ἀλλ' οὐδὲ κἂν δύναται νὰ φθείρῃ τὴν Κυβέρνησιν, ἔχουσαν τόσον πρόσφατον τὴν ἐτυμηγορίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ. Ἐὰν πρόκειται νὰ φθείρῃ κἄποιον, αὐτὸς θὰ εἶνε ἡ ἰδία ἡ ἀπέχουσα Ἀντιπολίτευσις, ἡ ὁποία τάχιστα θ' ἀντιληφθῇ πόσον ἀσήμαντον ἀπήχησιν ἔχει ἡ θεαματικὴ αὐτὴ χειρονομία της εἰς τὸν Λαόν, τὸν ἐνδιαφερόμενον διὰ τὰ μεγάλα, τὰ ζωτικὰ του προβλήματα, τὰ ὁποῖα ἡ Ἀντιπολίτευσις φωράται λησμονοῦσα.

Νέαι θεωρίαι

Ἡ γῆ καὶ ἡμεῖς

Τὸ βιβλίον τοῦ Λαχόβσκυ

"Ὅ,τι μᾶς φαίνεται ἀσύνηθες, σπάνιον, ἐξαιρετικόν, ἀκατανόητον, ἀπαράδεκτον διὰ τὴν σημερινὴν ἀντίληψίν μας, θαυμαστὸν μέχρι σημείου ὥστε νὰ μᾶς κάμνῃ ἐκ πρώτης ὄψεως νὰ λέγωμεν «δὲν εἶνε δυνατόν!», δὲν σημαίνει καὶ ὅτι δὲν ὑπάρχει εἰς τὴν πραγματικότητα. Ὁ διάσημος ἀστρονόμος Λαβουαζιὲ δικαίως εἰς τὸν καιρὸν του ἰσχυρίζετο ὅτι «δὲν ὑπάρχουν λίθοι πίπτοντες ἐξ οὐρανοῦ διότι δὲν ὑπάρχουν λίθοι εἰς τὸν οὐρανόν». Καὶ ὅμως ὑπάρχουν. Τοῦτο ἀπεδείχθη πλέον. Καὶ σήμερον ὅλοι δικαιοῦνται νὰ γελοῦν μὲ τοὺς ἰσχυρισμοὺς τοῦ Λαβουαζιέ. Ἀπὸ τὸ ἀσύνηθες ἀνέκυψεν ὁλόκληρος ἡ λεγομένη «μεταψυχικὴ» ἐπιστήμη, ἡ ὁποία πρὸ ὀλίγων ἀκόμη ἐτῶν ἐθεωρεῖτο... ἀγυρτεία. "Ὅ,τι ἄλλοτε μᾶς ἐφαίνετο ἀκατάληπτον καὶ ἀσυμβίβαστον μὲ τὴν λογικήν, μὲ τὰς καθιερωμένας ἐπιστημονικὰς γνώσεις τῆς ἐποχῆς, ἀπεδείχθη κάτι δυνάμενον ν' ἀποβῇ γεγονὸς καθημερινόν. Ἡ μεταψυχική, ἡ ἡ ἔρευνα τῶν ψυχικῶν ἐπιστημῶν, μᾶς ἐμφανίζει καθημερινῶς πράγματα τὰ ὁποῖα πρὸ τινος ἀκόμη ἐπροκαλοῦσαν μόνον τὸν γέλωτα.

Τὸν γέλωτα ἡμποροῦν νὰ προκαλέσουν καὶ τώρα αἱ θεωρίαι τοῦ δόκτωρος Γεωργίου Λαχόβσκυ, διὰ τὰς ὁποίας καὶ ἄλλοτε ἔγινε λόγος εἰς τὸν παγκόσμιον τύπον. (Ὁ Λαχόβσκυ ἐξέδωκε πρό τινων ἡμερῶν, εἰς τὸ Παρίσι, ἕνα πολὺ περίεργον βιβλίον ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ γῆ καὶ ἡμεῖς», ὅπου ἀναπτύσσει μερικὰς ἀπὸ τὰς θεωρίας του). Ἀλλὰ μὲ τὸν γέλωτα δὲν λύονται τὰ προβλήματα.

Ὁ συγγραφεὺς τονίζει εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ὅτι ὅλαι αἱ γνώσεις μας διὰ τὴν γῆν καὶ τὸ σύμπαν χρειάζονται ἀναθεώρησιν ριζικήν. "Ὅ,τι μᾶς φαίνεται σήμερον ἀσυνήθιστον καὶ συνεπῶς ἀπίθανον, αὔριον ἠμπορεῖ ν' ἀποδειχθῇ βέβαιον καὶ νὰ γίνῃ κάτι ἀπολύτως συνηθισμένον. Αἱ ἀποδείξεις ποὺ ἔχομεν διὰ διάφορα πράγματα τῆς ζωῆς εἶνε ἐντελῶς προσωρινά. Ἰσχύουν μόνον διὰ σήμερον, ἐνῷ αὔριον θὰ εἶνε... γελοῖαι.

Τὸ ἀτόχημα, διὰ τὸν συγγραφέα, εἶνε ὅτι αἱ ἀποδείξεις ποὺ προσκομίζει ὁ ἴδιος δι' ὁρισμένας θεωρίας του δὲν εἶνε τόσον ἐπαρκεῖς ὥστε νὰ ἰσχύσουν καὶ αὐταὶ ἀπὸ σήμερον. Ὁπωσδήποτε αἱ θεωρίαι του δὲν παύουν νὰ ἔχουν γενικὸν ἐνδιαφέρον: Ἰσχυρίζεται ἐπὶ παραδείγματι ὅτι τὸν πυθαγόρειον Κόσμον κυβερνᾷ μία μυστηριώδης ἠλεκτρομαγνητικὴ δύναμις ἡ ὁποία διὰ τὴν πλανητῶν ἐπιδρᾷ ἐπὶ τῶν ἀτόμων, ἐπὶ τοῦ ἀνθρωπίνου ὀργανισμοῦ, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐπιβλαβῶς. Καὶ εἶνε τόσον βλαπτικωτέρα ἡ ἐπίδρασις αὐτὴ ὅσον οἱ ἄνθρωποι εὑρίσκονται ἐγγύτερον κάποιας... ὀπογείου ρωγμῆς τοῦ ἐδάφους. Ἀποφεύγετε τὰς ρωγμάς, διότι ἀπὸ αὐτὰς ἐκπέμπονται ἀκτινοβολίαι ἀπολύτως ἐπιζήμιοι διὰ τὸν ἀνθρώπινον ὀργανισμόν, ἀκτινοβολίαι καρκινογόνοι! Αὐτὴ εἶνε ἡ γενικὴ σύστασις τοῦ δόκτωρος πρὸς τοὺς ἀναγνώστας του. Μὴν κάθεσθε ποτὲ σὲ σπίτια ποὺ εἶνε κτισμένα ἐπάνω σὲ ἐδαφικὴν ρωγμήν. Καὶ πῶς θὰ τὴν καταλάβετε τὴν ρωγμὴν αὐτήν; Ἐρωτήσατε τοὺς εἰδικοὺς ραβδομάντεις, ἐκείνους ποὺ ἀνακαλύπτουν μὲ τὴν ράβδον των τὰ ὑπόγεια ὕδατα καὶ συνεπῶς τὰς ὑπογείους ρωγμάς! Ἐπροσέξατε, λέγει, ὅτι πολλὰ αὐτοκινητικὰ δυστυχήματα συμβαίνουν κατὰ προτίμησιν εἰς ὡρισμένα σημεῖα; Ὁ δρόμος δὲν ἔχει νὰ κάνῃ τίποτε. Ἁπλῶς περνᾷ ἐπάνω ἀπὸ κάποιαν ἐδαφικὴν ρωγμὴν ἀ-

(Συνέχεια εἰς τὴν 5ην σελίδα)

'Ο παλαιὸς καὶ ὁ νέος κόσμος

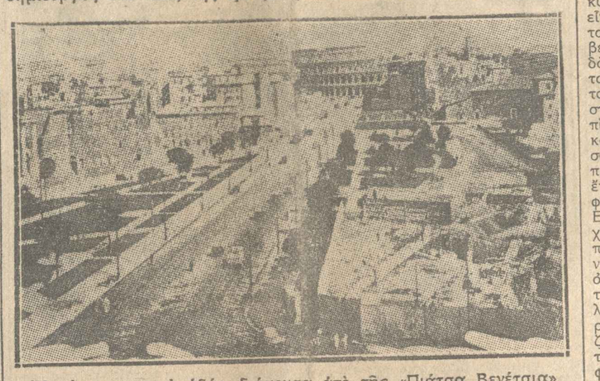
Ἡ τρίτη καὶ μεγαλυτέρα Ρώμη

Τὰ σχέδια καὶ τὰ ἔργα τοῦ Μουσσολίνι

ΡΩΜΗ, Αὔγουστος. — Συνεχίζονται ἐντατικῶς αἱ ἀνασκαφαὶ τῆς ἀρχαίας Ρώμης καὶ ἐντὸς ὀλίγου ἡ «ἀγορὰ τοῦ Καίσαρος», τὸ περίφημον φόρουμ Τσεζάρι, θὰ ἀποκατασταθῇ εἰς τὴν παλαιάν ἔνδοξον θέσιν του. Ἐξ ἄλλου, συνεχίζονται καὶ αἱ ἀνασκαφαὶ εἰς τὸ ἄλλο ἄκρον τοῦ ἰδίου δρόμου, ὁ ὁποῖος διήκει ἀπὸ τῆς ἀψίδος τοῦ Κωνσταντίνου μέχρι τῶν λουτρῶν τοῦ Καρακάλλα. Καὶ τέλος, ἡ μεσαιωνικὴ πόλις τῶν Παπῶν ὁλογύρω, ἀποκαλυπτομένη βαθμηδὸν καὶ αὐτή, ἔρχεται εἰς φῶς ὡσεὶ διὰ νὰ διατηρήσῃ καὶ τώρα τὴν νεωστὶ ἀποκαλυφθεῖσαν Ρώμην τῶν Καισάρων εἰς τὴν τόσον ἐντυπωτικὴν ὅσον καὶ ὡραίαν μορφήν της, ὅπως τὴν συνετήρησε πράγματι ἐπὶ τόσους αἰῶνας;

Ὁ Μουσσολίνι εἶναι ὁ ἐλεύθερωτὴς τοῦ παλαιοῦ ἄστεως καὶ ὁ δημιουργὸς τοῦ νέου, τῆς τρίτης καὶ μεγαλυτέρας Ρώμης. Τὸ μεγα ἔργον ποὺ ἔχει συντελεσθῇ κατὰ τὰ τρία αὐτὰ τελευταῖα ἔτη καταφαίνεται ἀμέσως ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς λεγομένης Αὐτοκρατορικῆς ὁδοῦ. Ἡ καρδία τῆς Παπικῆς Ρώμης ἀνεσκάφη διὰ νὰ γίνῃ ἡ μεγαλοπρεπὴς αὐτὴ ὁδὸς καὶ νὰ ἀποκαλυφθοῦν τὰ ἀρχαῖα κτίσματα τῶν Καισάρων ἀπὸ τὰ γύρω των παράσιτα οἰκοδομήματα. Κατὰ τὴν ἀνασκαφήν, πολλὰ κτίρια ἔχουν κρημνισθῇ μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τινα μὲ σεβαστὴν ἱστορίαν καὶ ἀρχαιότητα. Χιλιάδες οἰκογενειῶν ὡς καὶ καταστημάτων ἔχουν μεταφερθῇ ἀλλοῦ. Ὅλος ὁ περίβολος ἔχει ἀπελευθερωθῇ. Καὶ πολλὰ χρήματα ἐδαπανήθησαν καὶ θὰ δαπανηθοῦν ἀκόμη διὰ νὰ φέρουν εἰς φῶς τὴν αὐτοκρατορικὴν πρωτεύουσαν εἰς ὅλην της τὴν δόξαν.

Καὶ ὅλα αὐτὰ ἔγιναν μὲ μίαν

Ἡ αὐτοκρατορικὴ ὁδός, διήκουσα ἀπὸ τῆς «Πιάτσα Βενέτσια» μέχρι τοῦ Κολοσσαίου.

διαταγήν, ἡ ὁποία ἀνέτρεψεν ὅλα τὰ ἐμπόδια. "Ὅταν διά πρώτην φορὰν ἔβλεπαν εἰς τὸν Μουσσολίνι τὰ σχέδια τῆς αὐτοκρατορικῆς ὁδοῦ ποὺ ἔμελλε ν' ἀποκαλυφθῇ, παρετήρησεν ὅτι ὁ δρόμος ἔκαμνεν ἀπόκλισιν ἀπὸ τῆς «Πιάτσα Βενέτσια» πρὸς τὸ Κολοσσαῖον. Ἐπῆρε λοιπὸν τὰ σχέδια καὶ ἔσυρε μίαν εὐθεῖαν γραμμὴν μεταξὺ τῶν δύο ὡς ἄνω σημείων. Ἔτσι ἤρχισε νὰ ἀνασκάπτεται ἡ αὐτοκρατορικὴ ὁδός. Διὰ τὴν διατήρησιν τοῦ ἴσου ὕψους τοῦ καταστρώματος της παρέστη ἀνάγκη νὰ κρημνισθοῦν πολλὰ ἐμπόδια. Ἀλλ' ἡ ὁδὸς ἐπροχώρησε κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον πρὸς τὸ ἐπίπεδον τῆς μεσαιωνικῆς Ρώμης, πρὸς τὸ χαμηλότερον ἐπίπεδον τῆς ἀρχαίας Ρώμης καὶ τέλος πρὸς τὸ παρθενὸν χῶμα ὅπου ἡ σκαπάνη προσέκρουσεν εἰς τὰ ὀστᾶ ἑνὸς προϊστορικοῦ μαμμούθ. Αὐτὸ καὶ μόνον ἀποδεικνύει τὸν ζῆλον μὲ τὸν ὁποῖον εἰργάσθησαν καὶ ἐργάζονται οἱ θέσαντες ὡς ἔργον των τὸ νὰ περισώσουν τοὺς κρυμμένους λαοὺς καὶ τὴν ἀρχαίαν ἀγοράν.

Ἀπὸ τὰ παράθυρα τοῦ ἀνακτόρου του, ἐπὶ τῆς «Πιάτσα Βενέτσια», ὅπου ἐργάζεται, ἐντατικῶς πάντοτε, ὡς γνωστόν, ὁ Μουσσολίνι ἠμπορεῖ νὰ διακρίνῃ καθ' ὅλον τὸ μῆκος τῆς αὐτοκρατορικῆς ὁδοῦ μέχρι τοῦ Κολοσσαίου. Ἡ ἀρχαία Ρώμη εὑρίσκεται ὑπὸ τοὺς πόδας του, ὡς ἔργον καὶ μνημεῖον ἰδικόν του, οὐτως εἰπεῖν, σοφῶς ἀποκατεστημένη εἰς τὸ παλαιόν της μεγαλεῖον ἐκεῖ ὅπου ἡ ἀναστήλωσις ἦτο ἀπαραίτητος διὰ τὴν διατήρησιν τῶν διαφόρων ἔργων.

Ἀριστερὰ τοῦ γραφείου τοῦ Μουσσολίνι, ἐκεῖ ὅπου ἀρχίζει ὁ δρόμος, εἶναι ἡ πρόσοψις τῆς ἀγορᾶς τοῦ Τραϊανοῦ, μὲ τὰ δύο καταστήματά της. Παρακάτω, ἡ ὁπισθία πλευρὰ τῆς ἀγορᾶς τοῦ Αὐγούστου, μαζὶ μὲ τὸ μόνον ἐπιζῆσαν εἰς ὁλόκληρον τὴν περιοχὴν κτίσμα τῶν μεσαιωνικῶν χρόνων, τὸ χαριτωμένον οἰκοδόμημα τῶν Ἱπποτῶν, εἰς τὸ μέσον αὐτῆς. Καὶ παρακάτω ἀκόμη, ἡ ἀγορὰ τοῦ Νέρβα, μὲ τὴν λεπτὴν ζωφόρον καὶ τοὺς ἐλαφροὺς κίονάς της ἀνυψωθέντας μαγικῶς μέσα ἀπὸ τὸ χῶμα ποὺ τοὺς ἐσκέπαζε.

Δεξιά του, εἶναι ἡ ἀγορὰ τοῦ Καίσαρος ἀνακύψασα ἀπὸ τὰ πέριξ αὐτῆς καὶ περαιτέρω εἶναι ἡ παλαιοτέρα Ρωμαϊκὴ ἀγορὰ ἐνωθεῖσα ἤδη μὲ τὰς ἄλλας. Ἡ γιγαντιαία Βασιλικὴ τοῦ Κωνσταντίνου, ἡ ὁποία φαίνεται περίεργος νέα καὶ καινουργής, κρασπεδώνει τὴν αὐτοκρατορικὴν ὁδόν. Διέρχεσθε κάτω ἀπὸ τὰ τόξα της πρὸς τὴν Ρωμαϊκὴν ἀγορὰν καὶ μένετε ἐκεῖ διότι ἡ Βασιλικὴ εἶναι θαυμά

Θεάματα

(Απογευματιναί—Εσπερινοί)

ΑΘΗΝΑΙΟΝ. «Η μελωδία της ζωής».
ΑΙΓΑΙΟΝ. «Μπρόντγουεϊ».
ΑΔΙΚΗΣ. «Η μεγάλη στιγμή».
ΕΠΤΑ. «Ο πειρασμός». «Νύχες Μεγάλου».
ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. «Η γοητεία του Μονμάρτρη».
ΚΥΒΟΥΡΑ. «Μπρόντγουεϊ». «Ο κλέφτης».
ΛΑΪΚΟΝ. «Ο κλέφτης». «Ελληνικοί μύθοι».

Κινηματογράφοι

ΑΘΗΝΑΪΚΟΝ. «Μελώδια».
ΑΙΓΑΙ. «Μπρόντγουεϊ».
ΑΛΚΑΖΑΡ. «Ένα τραγούδι, ένα φιλί».
ΒΕΡΓΙΝΑ. «Ο κλέφτης».
ΓΚΛΟΡΙΑ. «Πρέπει να χορέψω τη γυναίκα μου».
ΔΕΛΦΙΝΙΟΝ. «Η Γκίτα χαρίζει την καρδιά της».
ΕΛΠΙΣ. «Ιλλιάν Φορντ».
ΕΣΠΕΡΟΣ. «Ο γάμος της Μαρίτσας».
ΖΕΦΥΡΟΣ. «Ο γάμος της κυρίας και ο κύριος».
ΚΥΒΕΛΗ. «Μάγος Πολυφόρος».
ΚΑΠΙΤΟΛ. «Ο γιος του Μαχαραγιά».
ΚΡΥΣΤΑΛΛΟ. «Ανθρωποκυνηγοί».
ΛΥΡΑΚΗ. «Πάμε-Πατινάρουμε».
ΜΕΤΡΟΠΟΛ. «Ο Μπεν Χιούρ». «Φρανκενστάιν».
ΜΟΥΤΣΕΤΕΙΟΝ. «Ατλαντίς».
ΝΕΑΠΟΛΙΣ. «Κιμέρα».
ΠΑΛΛΑΣ. «Η Αφροδίτη».
ΠΑΝΘΗΝΑΪΚ. «Ο βασιλεύς της Σκοτσ».
ΠΕΡΣΕΦΟΝ. «Η Σαμάνθα από λουτρόν, Παρασκευή». «Η γυναίκα που δεν πολυφιλιέται».
ΣΟΝΙΑ. «Τσάπλιν του άέρος».
ΣΤΑΔΙΟΝ. «Λούκυ Σάμμυ».

Το Ραδιόφωνον

ΑΜΒΟΥΡΓΟΝ (372 μ.). 9 μ.μ. Ορχήστρα. 10 μ.μ. Ελαφρά μουσική. 11.35 μ.μ. Ειδήσεις. 11.35 μ.μ. Μουσική χορού.
ΒΑΡΣΟΒΙΑ (1411 μ.). 12.10 μ.μ. Μουσική. 6 μ.μ. Φιλαρμονική Ορχήστρα. 9 μ.μ. Εξαφωνική συναυλία.
ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ (419 μ.). 8 μ.μ. Διάφορα. 10 μ.μ. Ειδήσεις. 10.40 μ.μ. Μουσική χορού.
ΒΙΕΝΝΗ (518 μ.). 10.40 μ.μ. Συναυλία μουσικής δωματίου από τους τύπους «Κωμωδιοτέτα τα». Β. Βαϊλ, βιολοντσέλλο, Ε. Γρόσμαν, πιάνο. Η Στρογκοφ, φλάουτο. Ερνστ Κάτο, κλαρινέτο. Αλφονσ Όρ, κόρνο. «Μπάσσετο δια κουαρτέτο». 1 μ.μ. Συμφωνική συναυλία της μεγάλης Βιέννης. Διεύθυνσις: Ούγκο Γκρόσμαν. Μουσικόν «Σεξτέτον». Ντάνιελ Σπάρμπερ: «Συμφωνία του Νέου Κόσμου σε τρία μέρη». Ρίχαρντ Στράους: «Μεταμορφώσεις». Ιωσήφ Μάρξ: «Μικρή συμφωνία του βαρύτονου Χανς Πίτσνερ». Ζιγκφρίντ Σταρκ: «Συμφωνία του Νέου Κόσμου σε τρία μέρη». 11.35 μ.μ. Τσιγγάνικη μουσική. 11.35 μ.μ. Ταγγάνικη μουσική.
ΒΟΥ. ΓΙΑΧ. ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ (Γενεύη, 1125 μ.). 8 μ.μ. Δίσκοι. 9 μ.μ. Ορχήστρα. 10 μ.μ. Δίσκοι. 10.40 μ.μ. Ορχήστρα.
ΒΡΥΞΕΛΛΕΣ (Ραδιοφωνικός Σταθμός, 509 μ.). 8 μ.μ. Ορχήστρα. 10 μ.μ. Μουσική χορού.
ΓΑΛΛΙΚΟΝ ΣΤΑΘΜΟΝ (Παρισίων, 1765 μ.). 8.30 μ.μ. Συμφωνική ορχήστρα. 10.10 μ.μ. Μουσική χορού.
ΔΑΝΙΗΛΙΑ (422 μ.). 7.45 μ.μ. Μουσική. 10 μ.μ. Τρίο.
ΔΡΕΣΔΗ (422 μ.). 7.45 μ.μ. Μουσική. 10 μ.μ. Τρίο.
ΛΟΝΔΙΝΟΝ (Τοπικός, 358 μ.). 5.50 μ.μ. Μουσική. 10 μ.μ. Μουσική χορού. 11.30 μ.μ. Τσιγγάνικη μουσική.
ΜΟΝΑΧΟΝ (Μονάχου, 535 μ.). 8.50 μ.μ. Μουσική. 9 μ.μ. Συμφωνική ορχήστρα. 10.10 μ.μ. Μουσική χορού.
ΜΟΣΧΑ (1.000 μ.). 8 μ.μ. Μουσική. 10 μ.μ. Τρίο.
ΟΣΛΟ (410 μ.). 8 μ.μ. Μουσική. 10 μ.μ. Μουσική χορού.
ΠΑΡΙΣΙΟΙ (Ραδιοφωνικός Σταθμός, 1725 μ.). 8 μ.μ. Ορχήστρα. 10 μ.μ. Μουσική χορού.
ΠΡΑΓΑ (Ραδιοφωνικός Σταθμός, 488 μ.). 8 μ.μ. Μουσική. 10 μ.μ. Μουσική χορού.
ΡΩΜΗ (Ραδιοφωνικός Σταθμός, 441—318 μ.). 8 μ.μ. Συμφωνική ορχήστρα. 10 μ.μ. Μουσική χορού.
ΣΤΟΚΧΟΛΜΗ (Ραδιοφωνικός Σταθμός, 428 μ.). 8 μ.μ. Μουσική. 10 μ.μ. Μουσική χορού.
ΤΟΥΛΟΥΖ (385 μ.). 9 μ.μ. Ορχήστρα. 10 μ.μ. Συμφωνική ορχήστρα. 10.10 μ.μ. Μουσική χορού.
ΤΟΥΡΙΝΟΝ (Ραδιοφωνικός Σταθμός, 1.000 μ.). 8 μ.μ. Μουσική. 10 μ.μ. Μουσική χορού.
ΤΟΥΛΟΥΖ (385 μ.). 9 μ.μ. Ορχήστρα. 10 μ.μ. Συμφωνική ορχήστρα. 10.10 μ.μ. Μουσική χορού.
ΤΟΥΡΙΝΟΝ (Ραδιοφωνικός Σταθμός, 1.000 μ.). 8 μ.μ. Μουσική. 10 μ.μ. Μουσική χορού.

Το μυθιστόρημα της «Πρωΐας»

Υποτροι δρόμοι

Μωρίς Ντεκομπρά

(Συνέχεια εκ του χθεσινού)

—Κύριε... Εθέωρησα καλό να σας ειδοποιήσω. Μη! Εζοχής του σαλωνιτσαρε! στη γέφυρα, μπορεί στα παράθυρα σας. Φε, τανε φρόνιμα η κυρία νά φύγη ά-μεσα.

Δεν άφησα να μου πει τίποτε άλλο η φωνή. Έτρεξα από το διάδρομο και μπήκα θυελλώδης στην κάμαρα μου.

Μόλις ξεπλύνθηκα στην πολυθρόνα, ο Κόντιεϋ φάντης.

Μα τού, είδατε, Λοιπόν

—Πλάκα πρό δέκα λεπτών γυά τα αμάξι σάς σας και δεν δρήκα κα-νένα.

—Βλέπω νά πάρω τον άέρα μου στη γέφυρα. Μη νομίσετε ότι τυδοφαίνα αυτής της καμήλας ή του σκυφτούρη.

—Δεν σάς είδα στη γέφυρα.

—Ήμουνα φηλά... Κοντά στις δάρκες.

Είχατε ραντεδού με τον κ. Μάργουτ;

Τρελλοδάγκατε, Ράντεϋ Οότε τόν Έξρα τού δρεσκεύγη.

Ο άντρας δέν έπεμπνε κα-λείσει τον πόρτα. Έμοιαζε άρ-γότερα πώς ή Βρεντόν δεν ήτανε πολύ ανοιχτόμυαλη σύντροφος για τον άντρα της. Ίσως ήτανε κα-λύτερα που δεν ήτανε μαζί τους.

Ο Ρόντιεϋ κατεκόσε στο λέσχη του Πολ Μολ. Έγώ, κατάπαλι, στο Βιτορέτ. Δεν ήθελα ξεπορτίσω πουθενά. Με κατάλαδε τόσο κακό που φοναζα.

Φτουή μου. Γουρλώνω ! Αξίζετε τη-λεπάθεια. Είναι πουτα-θέλτερα άντρογυ. Γνωρίζω δέκα γυναίκες που θέλουν δέκα φορές περισσότερο τον άντρα τους παρά εσύ τον δικό σου. Ε, τι κατάλαδες τόσο καλό που φοναζα;

—Πώς θέλετε νά το δέρω αυτό έ-γω, κύριε;

—Νά πάρη ή άγγελ! Ούτε τη ναγκή δε θά μπορούσε νά τής πάη πιο δρα-στής άπόψης. Γιά ας πίδοτε πως τούδρεσε τη φιλενάδα της, τής έλεγε πως γιά νά πάη νά παρουσιαστή στον κόσμο πως παύδει κι αύτή, και κάτι τέ-τοια άπ' αυτά.

Όμ μη μπετε μεσυνέτευση;

—Τρέχει γκρίν γκρίν!

—Μά τι νουδονιόμασται είτε αύτά στην πόρτα;

—Την κυρία Εδράδιλη, που ήρατε αύτο τη νύχτα.

—Αλλοθά πού το ήρατανε ώς την πόρτα, γιατί δεν τον ήρατε μέσα; Μήπως τό σάτι κάδεται ά μπορτα-ζάδες;

—Έχει το μαγαζί του στην Οδόν Λεωφόρου.

—Και η κυρία Εδράδιλη;

—Η κυρία κάδεται στο Κλαρίτζ.

Κατά τό Μεταξουργείο είδα πού πέ-τυχε το πτώμα κι η δεσποινίς Μπάρτλεϋ. Έπεσε πάνω στο μπαλκόνι της. Ήτανε τρία τα πτώματα. Μόνο τό πρώτο ήτανε γνωστό. Ήτανε η κυρία Εδράδιλη, η σύζυγος του Ρόμπερτ Εδράδιλη, του μεγαλοβιομηχάνου, του ιδιοκτήτη των μεγάλων κλωστοϋφαντουργείων.

Ήτανε η πρώτη φορά που έβλεπα τη δεσποινίδα Μπάρτλεϋ. Ήτανε μια ψηλή κοπέλα, με μαύρα μαλλιά και μάτια γαλάζια. Ήταν ωραία, αλλά όχι τό-σο ωραία όσο τη φαντάστηκα. Ήταν πολύ λεπτή, θυμώνει κάδε λίγο στη δουλειά της, και τα νεύρα της δεν ήτανε καλά. Ήταν ένα κορίτσι που δεν ήξερε τί θέλει από τη ζωή της. Ήταν ένα κορίτσι που δεν ήξερε τί θέλει από τη ζωή της. Ήταν ένα κορίτσι που δεν ήξερε τί θέλει από τη ζωή της.

Τά μεγάλα διεθνή προβλήματα

(Συνέχεια ἀπὸ τῆς 1ης σελίδος)

τον θα ἔπρεπε σήμερον νὰ μελετᾶται ἡ ἱστορία τοῦ Ἰουλίου Καίσαρος καὶ τοῦ Ναπολέοντος, ἀλλὰ θεσμῶν καὶ τοῦ κατ' ὄν τρόπον ἑκάστοτε κατὰ δύο μόνον ἑβδομάδων τὸν Ἰούλιον Καίσαρ καὶ ὁ Ναπολέων ἐπὶ τῆς γαλλικῆς ἐπαναστάσεως ἀποτελοῦν τὰ πλέον στερεότυπον μόρφωμα τῆς ὡς ἐξ ἀπλήστου κόσμου ἱστορίας.

Ἀπομονωμένοι πάντοτε, κατ' ἀρχὰς μία ἰσχυρὰ διάτασχη τὸ ἄτομον ἐναντίον τοῦ κόσμου, ἔπειτα ὁ κόσμος ἐναντίον τοῦ ἀτόμου. Ἐπὶ τέλους, ἀφοῦσιτη περιόδου ὅπου ἡ ἀτομικὴ ἐλευθερία ἐπιβάλλεται ἐπὶ τοῦ κόσμου, ἔρχεται ἡ ἐποχὴ τῆς ὑποδουλώσεως τοῦ ἀτόμου ἢ ἡ ὁμὰς πολὺ κάμνει τὸ ἄτομον ἐναντίον τοῦ κόσμου. Ἐπὶ τοῦ ἀτόμου ἢ

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5Η

ΑΥΡΙΟΝ ΚΑΤΑΤΙΘΕΤΑΙ Ο ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

ΕΛΛΕΙΜΜΑ 320 ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΩΝ

Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΣΥΣΚΕΨΙΣ

Ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, θὰ γίνῃ σήμερον τὸ ἀπόγευμα εἰδικὴ σύσκεψις διὰ τὸν προϋπολογισμόν, εἰς τὴν ὁποίαν θὰ μετάσχουν οἱ ὑπουργοὶ κ.κ. Λοβέρδος, Πεσμαζόγλου, Θεοτόκης καὶ Εὐλάμπιος. Κατὰ τὴν σύσκεψιν ταύτην θὰ ἐγκριθῇ τελικῶς ὁ καταρτισθεὶς ὑπὸ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν προϋπολογισμὸς τῆς χρήσεως 1933—34, θὰ ληφθοῦν δὲ καὶ ὁριστικαὶ ἀποφάσεις διὰ τὰς πιστώσεις αἵτινες θὰ διατεθοῦν διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ τε ἐξωτερικοῦ καὶ ἐσωτερικοῦ Δημοσίου Χρέους.

Ὁ προϋπολογισμὸς θὰ κατατεθῇ εἰς τὴν Βουλὴν κατὰ τὴν αὐριανὴν συνεδρίασιν αὐτῆς, εἰσηγουμένου τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κ. Λοβέρδου.

Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ κ. Λοβέρδος ἔσχε χθὲς τὸ ἀπόγευμα μακρὰς συνεργασίας μετὰ τῶν κ.κ. Μαντζαβίνου, Ἐξαρχάκη καὶ Δροσοπούλου διὰ τὴν συμπλήρωσιν λεπτομερειῶν τινων τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Καθ' ἃς ἔχομεν πληροφορίας, ὁ προϋπολογισμὸς ὡς συνετάγη ἐμφανίζει ἔλλειμμα 320 ἑκατομμυρίων περίπου. Διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ δημοσίου χρέους τοῦ τε ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ ἀναγράφει ποσὸν συνολικὸν δυνάμενον ἐνδεχομένως νὰ φθάσῃ διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ ἐξωτερικοῦ χρέους τὰ ποσοστὰ τὰ ὁποῖα ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις εἶχε προτείνει εἰς τοὺς ὁμολογιούχους ὡς ἐσχάτην ὑποχώρησίν της.

Ὡς γνωστόν, ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, εἶχε προσφέρει εἰς τοὺς ὁμολογιούχους τὸ 22 ½ % δι' ἐφέτος.

ΜΕΛΕΤΑΤΑΙ Η ΑΝΑΔΙΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΤΩΝ ΠΟΛΕΩΝ

Ἀνεκοινώθη χθὲς ἐκ μέρους τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ὅτι μελετᾶται ἡ ἀναδιοργάνωσις τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, καὶ ἡ ἀποβολὴ πάντων τῶν στοιχείων ἐκείνων, τὰ ὁποῖα ἔγιναν ἀφορμὴ νὰ μειωθῇ ἡ πρὸς τὸ σῶμα ὑφισταμένη ἄλλοτε ἀπόλυτος ἐμπιστοσύνη τῆς κοινωνίας.

Ὁ κ. Μουντζουρίδης ὁμιλῶν σχετικὸς ἐτόνισεν ὅτι τὸ ἀστυνομικὸν σῶμα νοσεῖ ἐξ ἀφορμῆς αὐτῶν τούτων τῶν ἀξιωματικῶν του, πολλοὶ τῶν ὁποίων ἔφθασαν εἰς τόσον ὀξείας μεταξὺ των προσωπικὰς ἀντιθέσεις, ὥστε ὄχι μόνον οὐδὲ χαιρετισμὸν ἀνταλάσσουν, ἀλλ' οὐδὲ συνεργάζονται καὶ δι' ὑπηρεσιακὴν ἀκόμη ἀνάγκην. Ὁ κ. ὑπουργὸς ἀνέφερεν ὡς πρόχειρον παράδειγμα τὴν περίπτωσιν τοῦ ἀστυνόμου κ. Πανοπούλου, ὁ ὁποῖος οὐδ' εἰς ἐπαφὴν ἦρχετο μὲ τοὺς συναδέλφους του τοὺς κατέχοντας ὑπευθύνους θέσεις, διὰ νὰ τοὺς μεταδώσῃ πληροφορίας τὰς ὁποίας ἐγνώριζε, διότι καὶ ὅταν συνηντᾶτο ἀκόμη μετ' αὐτῶν δὲν τοὺς ἀπηύθυνε τὸν λόγον.

ΠΩΣ ΔΙΕΤΥΠΩΘΗ ΤΕΛΙΚΩΣ Ο ΝΟΜΟΣ ΔΙΑ ΤΟΥ ΣΣΥΝΟΙΚΙΣΜΟΥΣ

Ὑπὸ τοῦ Προεδρείου τῆς Βουλῆς ἀποστέλλεται εἰς τὴν Γερουσίαν τὸ νομοσχέδιον περὶ ἀναγνωρίσεως εἰς Δήμους ἢ Κοινότητας τῶν προσφυγικῶν συνοικισμῶν. Εἰς τὸ νομοσχέδιον τοῦτο ἐπηνέχθησαν κατὰ τὴν β' ἀνάγνωσιν αἱ ἑξῆς τροποποιήσεις. Καθορίσθη ἀρχικῶς ὅτι δύνανται ν' ἀναγνωρισθοῦν εἰς Δήμους ἢ Κοινότητας συνοικισμοὶ πόλεων ἐχουσῶν πληθυσμὸν 40.000 κατοίκων ἀντὶ τῶν 100 χιλιάδων, ὡς καθώριζε τὸ ἀρχικὸν σχέδιον.

Ἐπίσης περιελήφθησαν αἱ ἑξῆς νέαι διατάξεις: 1) Διάταξις καθορίζουσα ὅτι συνοικισμοὶ μὴ ἀναγνωριζόμενοι εἰς χωριστοὺς Δήμους ἢ Κοινότητας δύνανται νὰ προσαρτηθοῦν εἰς τοὺς ἀναγνωριζομένους ἢ Δήμους ἢ Κοινότητας. 2) Ἑτέρα, καθορίζουσα ὅτι συνοικισμοὶ ἀνήκοντες εἰς ἀνεγνωρισμένας Κοινότητας δύνανται ν' ἀποσπασθοῦν ἀπ' αὐτῶν. 3) Ἄλλη ἐπιτρέπουσα τὴν κατὰ παρέκκλισιν τῶν κειμένων νόμων ἀναγνώρισιν εἰς Δήμους τῶν λουτροπόλεων. 4) Ἄλλη, ἐπιτρέπουσα τὴν ἐπανέκδοσιν διαταγμάτων συστάσεως Κοινοτήτων, τὰ ὁποῖα ἐκδοθέντα ἀνεκλήθησαν παρανόμως καὶ 5) ἀκροτελεύτιος, καταργοῦσα τὸν Δῆμον Τήνου, ὁ ὁποῖος τοῦ λοιποῦ θὰ εἶνε Κοινότης.

Η ΜΕΙΩΣΙΣ ΤΟΥ ΕΠΙΤΟΚΙΟΥ ΤΩΝ ΕΠΙ ΕΝΕΧΥΡΩ ΚΑΠΝΙΚΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ

Ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης, ἀναφερόμενος εἰς τὸ κατατεθὲν προχθὲς εἰς τὴν Βουλὴν ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας κ. Πεσμαζόγλου καὶ αὐτοῦ νομοσχέδιον «περὶ κανονισμοῦ τοῦ ἐπιτοκίου τῶν ἐπὶ ἐνεχύρῳ παλαιοῦ καπνοῦ δανείων», προέβη εἰς τὰς κάτωθι ἀνακοινώσεις:

«Διὰ τοῦ νομοσχεδίου περὶ μειώσεως τῶν τόκων τῶν δανείων τῶν χορηγηθέντων ἐπὶ καπνῶν ἐπεξεργασμένων πρὸ τοῦ 1930 καὶ παλαιοτέρων μειοῦται ὁ τόκος τῶν δανείων αὐτῶν εἰς 8 %, ἀπαγορευομένου τοῦ ἀνατοκισμοῦ. Οἱ καταδληθέντες τόκοι θεωροῦνται καλῶς καταδληθέντες, πλὴν ὅμως ἐν περιπτώσει πλειστηριασμοῦ, ἐὰν τὸ ἐκπλειστηρίασμα δὲν ἐξαρκῇ διὰ τὴν ἐξόφλησιν τοῦ χρέους καὶ ὁ ὀφειλέτης εἶνε ὑπόχρεως πρὸς καταβολὴν ἐπὶ πλέον τόκων καὶ κεφαλαίων, οἱ καταδληθέντες τόκοι ὑπολογίζονται πρὸς 8 % καὶ ἄνευ ἀνατοκισμοῦ. Ἐκ παραλλήλου πρὸς τὸ ὑποδληθὲν νομοσχέδιον, διὰ τοῦ Διατάγματος περὶ δικαιοστασίου ἐπιτρέπεται εἰς τὸν πρόεδρον τῶν Πρωτοδικῶν ν' ἀναστείλῃ τὴν ἀναγκαστικὴν ἐκποίησιν τῶν καπνῶν τῶν ἐμπορικῶς ἐπεξειργασμένων πρὸ τοῦ 1930.

»Διὰ τῶν μέτρων αὐτῶν παρέχεται μία μεγάλη ἀνακούφισις εἰς τοὺς καπνεμπόρους, οἱ ὁποῖοι ἐλαν δώσει ὡς ἐνέχυρον καπνὰ πρὸ τοῦ 1930. Ἐνῷ μέχρι τοῦδε ἡ ἀναδολὴ τῆς ἀναγκαστικῆς ἐκποιήσεως τῶν καπνῶν ἦτο δυνατὸν νὰ δοθῇ μόνον μέχρις 6 μηνῶν ἐν συνόλῳ, νῦν εἶνε δυνατὴ ἡ παροχὴ ἀναδολῆς ἐφ' ὅσον κρίνει ὁ πρόεδρος ἀναγκαῖον μέχρι τέλους Μαρτίου 1934. Ἀφ' ἑτέρου μειοῦνται διὰ τῆς μειώσεως τῶν τόκων καὶ τῆς ἀπαγορεύσεως τοῦ ἀνατοκισμοῦ τὰ χρέη αὐτῶν. Ἔχομεν τὴν πεποίθησιν ὅτι διὰ τοῦ μέτρου τούτου θὰ καταστῇ δυνατὸν διὰ τοὺς καπνεμπόρους νὰ καταδάλουν τὰ χρέη των, ἅτινα μειοῦνται αἰσθητῶς, ἢ νὰ καταλήξουν εἰς συμδιδαστικὰς μετὰ τῶν Τραπεζῶν λύσεις ἢ διὰ τοῦ δικαιοστασίου νὰ ἀποφύγουν τὰς ἐκτελέσεις. Ἀνακουφιζομένου τοῦ ἐμπορίου ἐκ τῶν χρεῶν αὐτῶν καὶ λαμδανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς ἐν γένει καταστάσεως τῆς ἀγορᾶς, εἶνε αὐτονόητα τὰ ἀγαθά, τὰ ὁποῖα θὰ προκύψουν διὰ τὴν Ἐθνικὴν Οἰκονομίαν, τῆς ὁποίας ἡ ἐπιδάρυνσις εἶνε γνωστὸν ὅτι εἶνε μεγάλη ἐκ τῶν καπνῶν παλαιῶν χρήσεων.»

ΑΙ ΦΥΛΑΚΑΙ ΑΙΓΙΝΗΣ ΜΕΤΕΒΛΗΘΗΣΑΝ ΕΙΣ ΟΠΛΟΣΤΑΣΙΟΝ

Ὁ παρὰ τῷ ὑπουργείῳ Δικαιοσύνης διευθυντὴς τῶν φυλακῶν κ. Σκουριώτης, ἐπανελθὼν ἐξ Αἰγίνης, ὅπου εἶχε μεταδῇ πρὸς ἐνέργειαν ἀνακρίσεων διὰ τὴν ἐπισυμδᾶσαν εἰς τὰς ἐκεῖ φυλακὰς στάσιν, παρουσιάσθη εἰς τὸν κ. ὑπουργὸν καὶ ἀνέφερε τὰ συμπεράσματά του.

Μεταξὺ ἄλλων ὁ κ. Σκουριώτης ἀνέφερεν ὅτι ἀνεῦρεν εἰς χεῖρας τῶν καταδίκων 300 φονικὰ ἐργαλεῖα (περίστροφα, ἀμφιστόμους μαχαίρας κλπ.), καθὼς ἐπίσης καὶ 6 «λουλάδες» διὰ χασίς καὶ μικρὰν ποσότητα ναρκωτικῶν. Ἅπαντα τὰ ἀνωτέρω κατεσχέθησαν, διετάχθησαν δὲ ἀνακρίσεις διὰ τὴν ἐξακρίδωσιν τοῦ τρόπου εἰσαγωγῆς εἰς τὰς φυλακὰς τῶν φονικῶν ἐργαλείων καὶ τῶν ναρκωτικῶν καὶ ἐλήφθησαν μέτρα διὰ τὴν ἀποτροπὴν εἰσαγωγῆς εἰς τὸ μέλλον καὶ ἄλλων.

ΚΙΝΗΤΑΙ ΦΥΛΑΚΑΙ

Ἀνεκοινώθη ἐκ τοῦ ὑπουργείου Δικαιοσύνης ὅτι ἐντὸς τῆς ἑδδομάδος θὰ γίνῃ ἡ σύστασις δύο «κινητῶν» φυλακῶν, ἐξ 100 καταδίκων ἑκάστης, αἱ ὁποῖαι θὰ διατίθενται διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων κοινῆς ὠφελείας. Αἱ φυλακαὶ αὗται θὰ ἀποσταλοῦν κατὰ πρῶτον ἡ μία εἰς τὴν Θεσσαλίαν καὶ ἡ ἄλλη εἰς τὴν Χαλκιδικήν. Διὰ τοὺς καταδίκους, οἱ ὁποῖοι θὰ μετατεθοῦν εἰς αὐτάς, θὰ γίνῃ ἐπιλογὴ μεταξὺ τῶν πλέον πειθαρχικῶν καταδίκων τῶν φυλακῶν ὅλου τοῦ Κράτους. Διὰ τὴν στέγασιν τῶν καταδίκων κινητῶν φυλακῶν θὰ διατεθοῦν σκηναί.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

Η ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΙΣ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΑΠΟΤΥΧΙΑΝ ΤΗΣ ΕΝ ΤΗ ΣΥΖΗΤΗΣΕΙ ΤΗΣ ΕΠΕΡΩΤΗΣΕΩΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΠΕΙΡΑΝ

ΚΑΤΕΛΗΞΕΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΠΟΦΑΣΙΝ Ν' ΑΠΟΣΧΗ ΤΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Η ΒΟΥΛΗ ΘΑ ΣΥΝΕΧΙΣΗ ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΑΠΟΧΗΝ ΑΠΡΟΣΚΟΠΤΩΣ ΤΑΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΗΣ

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΦΑΣΙΝ ΤΗΣ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΕΩΣ

Ἡ Ἀντιπολίτευσις ἀποτυχοῦσα προχθὲς εἰς τὴν προσπάθειάν της ὅπως διὰ τῆς ἐπερωτήσεώς της ἐπὶ τῆς ἀποπείρας τῆς λεωφόρου Κηφισιᾶς προκαλέσῃ εὐρύτερον πολιτικὸν ζήτημα, κατέληξε χθὲς εἰς τὴν ἀπόφασιν ὅπως ἀπόσχῃ τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς.

Ἡ ἀπόφασις της αὕτη μολονότι ἀποβλέπουσα κυρίως εἰς τὸ νὰ διασκεδασθῇ ἡ δυσμενὴς παρὰ τῇ Κοινῇ Γνώμῃ ἐντύπωσις ἐκ τῆς προχθεσινῆς ἀποτυχίας τῆς Ἀντιπολιτεύσεως ἐθεωρεῖτο ὑπὸ τῶν πολιτικῶν κύκλων καὶ ὡς οὐχὶ ἀπρόπτως. Ὅπως, καὶ πρὸ δεκαπενθημέρου περίπου ὑπηνίχθη ἡ «Πρωΐα», ἡ περὶ ἀποχωρήσεως τῆς Ἀντιπολιτεύσεως ἐκ τῆς Βουλῆς ἀποψις συνεζητεῖτο ἀπὸ πολλοῦ ὑπὸ τῶν ἰθυνόντων αὐτὴν κύκλων ὡς μία ἐνέργεια, εἰς τὴν ὁποίαν θὰ ἔπρεπε νὰ καταφύγῃ διὰ νὰ ἀντιδράσῃ εἰς τὸ ἔργον τῆς Κυβερνήσεως. Φαίνεται δὲ ὅτι πρὸς τὴν κατεύθυνσιν ταύτην ὑπάρχουν καὶ δδηγίαι ἐκ μέρους τοῦ κ. Βενιζέλου, αἱ ὁποῖαι μάλιστα —κατά τινας πληροφορίας — ἐπανελήφθησαν προσφάτως διὰ τοῦ προχθὲς ἐπανελθόντος κ. Σοφιανοπούλου.

Ὁπωδήποτε ἡ προχθεσινὴ ἀποτυχία τῆς Ἀντιπολιτεύσεως ὅπως δέχυη τὴν ἐπὶ τῆς ἐπερωτήσεώς της συζήτησιν ἐν τῇ Βουλῇ ἐκρίθη ὑπὸ τῶν ἡγετῶν αὐτῆς ὡς παρέχουσα μίαν δικαιολογίαν ἐπιρρίψεως ἀστηρίκτων εὐθυνῶν εἰς τὴν Κυβέρνησιν καὶ πραγματοποιήσεως τῶν περὶ ἀποχῆς της σχεδίων.

ΣΥΣΚΕΨΙΣ ΤΩΝ ΑΡΧΗΓΩΝ

Οὕτω κατόπιν προηγηθείσης συνεννοήσεως συνεκροτήθη χθὲς τὴν 1ην μ.μ. εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Προέδρου τῆς Γερουσίας σύσκεψις, τῆς ὁποίας μετέσχον οἱ κ.κ. Καφαντάρης, Παπαναστασίου, Μυλωνᾶς, Σοφιανόπουλος καὶ διὰ τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων οἱ κ. κ. Γονατᾶς, Μαρῆς, Παπανδρέου, Βαρδούτης καὶ Πιστολάκης πρὸς λῆψιν ἀποφάσεων διὰ τὴν στάσιν τῆς Ἀντιπολιτεύσεως.

Ἡ σύσκεψις παρετάθη ἐπὶ δίωρον, ἡ δὲ διεξαχθεῖσα κατ' αὐτὴν συζήτησις ὑπῆρξεν ἐξαιρετικῶς ζωηρά.

Ἀπεδόθησαν ἀμοιδαίως εὐθῦναι διὰ τὸν ἄστοχον χειρισμὸν ὑπὸ τῆς Ἀντιπολιτεύσεως τῆς προχθεσινῆς ἐν τῇ Βουλῇ συζητήσεως ἐπὶ τῆς ἐπερωτήσεώς της διὰ τὴν ἀπόπειραν. Ἡ ἀγόρευσις τοῦ κ. Ἀβραὰμ ἐχαρακτηρίσθη ὑπό τινων ἐκ τῶν μετασχόντων τῆς συσκέψεως ὡς ἐστερημένη οὐσιαστικῶν ἐπιχειρημάτων καὶ στοιχείων ἱκανῶν νὰ στηρίξουν τὴν ἐναντίον τῆς Κυβερνήσεως κατηγορίαν. Ἐπεκρίθη ἐπίσης ὡς ἄστοχος ἡ πρωτοβουλία, τὴν ὁποίαν παρὰ τὰ προκαθορισθέντα, ἀνέλαβεν ὁ κ. Παπανδρέου νὰ δηλώσῃ εὐθὺς μετὰ τὴν ἀγόρευσιν τοῦ κ. Ἀβραάμ, ὅτι παραιτοῦνται οἱ λοιποὶ ὁμογράψαντες τὴν ἐπερώτησιν βουλευταὶ τοῦ λόγου.

Κατὰ τὴν ἐπακολουθήσασαν ἀνταλλαγὴν γνωμῶν περὶ τοῦ πρακτέου ἐπεκράτησεν ἡ ἄποψις, παρὰ τὰς διατυπωθείσας ἀντιρρήσεις ὑφ' ἑνὸς τῶν ἀρχηγῶν τῆς Ἀντιπολιτεύσεως, ὅτι μετὰ τὴν ἐξ ὁλοκλήρου ἀποτυχίαν της ἀκριδῶς διὰ τὴν ἀνάγκην νὰ ἐργασίαι τῆς Βουλῆς τοιουτοτρόπως, ὥστε νὰ ψηφίζωνται σοδαραὶ νομοσχέδια εἰς ὥρας προχωρημένας, χωρὶς νὰ εἶνε δυνατὴ ἡ ἐπιδαλλομένη ἐπ' αὐτῶν συζήτησις.

Διὰ τοιούτων μεθόδων ἐπετεύχθη ἡ ψήφισις σοδαρῶν νομοσχεδίων ὅπως τοῦ περὶ χωρισμοῦ τῶν συνοικισμῶν, τῶν περὶ κυρώσεως νομοθετικῶν διαταγμάτων, διὰ τῶν ὁποίων ἡ Κυβέρνησις, σφετερισθεῖσα νομοθετικὴν ἐξουσίαν μὲ τελείαν καταπάτησιν τοῦ Συντάγματος, ἐκανόνισε καὶ προσωπικὰ ἀκόμη ζητήματά, τοῦ περὶ αὐτεπαγγέλτου ἀποστρατείας ἀξιωματικῶν, διὰ τοῦ ὁποίου τίθενται διὰ πρώτην φορὰν οἱ ἀξιωματικοὶ εἰς κατωτέραν μοῖραν καὶ ἀπὸ τοὺς κατωτάτους ὑπαλλήλους καὶ ὑπηρέτας τοῦ Κράτους καὶ παραδίδεται ὁ στρατὸς εἰς τὴν φατρίαν.

Τὸ κορύφωμα αὐτῆς τῆς ἀφορήτου καταστάσεως ἀπετέλεσεν ἡ τακτικὴ τῆς Κυβερνήσεως κατὰ τὴν χθεσινὴν συζήτησιν τῆς ἐπερωτήσεως ἐπὶ τῶν εὐθυνῶν ποὺ ὑπέχει ἡ Κυβέρνησις διὰ τὴν μὴ παρεμπόδισιν τοῦ στυγεροῦ ἐγκλήματος τῆς ὁδοῦ Κηφισιᾶς, διὰ τὰς δυσκολίας ποὺ παρεμβάλλονται εἰς τὴν ἀνάκρισιν καὶ τὴν σύλληψιν τῶν ἐνόχων.

Ἡ Κυβέρνησις, περιφρονοῦσα κατὰ τρόπον πρωτοφανῆ τὴν ἐθνικὴν ἀντιπροσωπείαν, ἀπηξίωσε νὰ ἀπαντήσῃ εἰς τὰς ρητάς, ἐπὶ ἀναμφισδητήτων στοιχείων στηριζομένας κατηγορίας ἐναντίον της καὶ ἐπέτυχε λαθροχειρικῶς καὶ διὰ τοῦ ἀπρεπεστέρου θορύδου ἐκ μέρους τῶν φίλων της νὰ κηρυχθῇ ἡ συζήτησις περαιωμένη πρὶν ἀγορεύσουν οἱ δουλευταί, οἱ ὁποῖοι εἶχον δηλώσει ὅτι μετὰ τὴν ἀπάντησιν ποὺ ὤφειλε νὰ δώσῃ ἡ Κυβέρνησις, ἐπιθυμοῦν νὰ λάδουν τὸν λόγον.

Συνεχίζουσα, ἡ Κυβέρνησις τὴν τακτικὴν τῆς συγκαλύψεως τῶν ἀνομιῶν της, ἰσχυρίσθη ὅτι δὲν ἠθέλησε νὰ ἀπαντήσῃ ἐκ σεδασμοῦ πρὸς τὴν γνώμην τοῦ Εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου, ὁ ὁποῖος ὑποστήριξεν ὅτι ἡ συζήτησις τῆς ἐπερωτήσεως θὰ ἔδλαπτε τὸ ἔργον τῆς ἀνακρίσεως.

Ἀλλ' ἐὰν ἡ Κυβέρνησις ἐσέδετο καὶ ἐπ' ἐλάχιστον τὴν δικαστικὴν ἀρχὴν καὶ τὸ δίκαιον, θὰ ἱκανοποιεῖτο πρωτίστως τὰ παράπονα τοῦ ἀνακριτοῦ καὶ τῶν εἰσαγγελέων τῶν Πλημμελειοδικῶν, τῶν Ἐφετῶν καὶ τοῦ Ἀρείου Πάγου κατὰ τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων καὶ οὔτω θὰ κατεδίστα περιττὴν τὴν ἐπερώτησιν, ἡ ὁποία κυρίως ἀπέδλεπεν εἰς τὸ νὰ ἐνισχύσῃ τὸ ἔργον τῆς Δικαιοσύνης.

Ἐὰν ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἐσέδετο καὶ ἐπ' ἐλάχιστον τὰς δικαστικὰς ἀρχὰς καὶ τὸ δίκαιον — διὰ νὰ μὴ ἀναφέρωμεν προγενέστερα γεγονότα — δὲν θὰ ἐπέτρεπεν εἰς ἕνα ὑπουργὸν νὰ ὁμιλήσῃ ὑβριστικῶς περὶ τοῦ Εἰσαγγελέως τῶν Ἐφετῶν, θὰ ἀπεδοκίμαζεν ἄλλον ὑπουργόν, ἀποπειραθέντα ἀνερυθριάστως νὰ ἀμφισδητήσῃ τὴν ἐνοχὴν τοῦ Πολυχρονοπούλου εἰς τὸ ἔγκλημα καὶ τέλος θὰ ἀπεκήρυττεν ἕνα φίλον του βουλευτήν, ἀποτολμήσαντα στεντορείᾳ τῇ φωνῇ νὰ εἴπῃ ὅτι ἡ δολοφονικὴ ἐπίθεσις κατὰ τοῦ Ἐλευθερίου Βενιζέλου πρέπει νὰ ἐπαναληφθῇ.

Ὑπὸ τοιούτους ὅρους, ἐξευτελίζοντας τὴν ἐθνικὴν ἀντιπροσωπείαν, μὲ πλήρη κατάλυσιν τῆς ἐλευθερίας τοῦ λόγου, κατέστη ἀδύνατος ἡ ἐκπλήρωσις τῶν καθηκόντων τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Ἐὰν ἀνειχόμεθα περαιτέρω τὴν κατάστασιν αὐτήν, θὰ συνεδάλλαμεν εἰς τὴν συνέχισιν τῶν διαπληκτισμῶν, εἰς τὴν κατάρριψιν εἰς τὸ χαμηλότερον ἐπίπεδον τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς χωρὶς καμμίαν ὠφέλειαν.

Διὰ τοῦτο τὰ ἀποτελοῦντα τὸν Ἐθνικὸν συνασπισμὸν κόμματα προήλθομεν εἰς τὴν ἀπόφασιν, ὅπως καταγγείλωμεν τὴν οὐσιαστικὴν κατάλυσιν τοῦ πολιτεύματος ἀπὸ τὰ κατέχοντα τὴν ἀρχὴν κόμματα καὶ νὰ ἀπόσχωμεν τῶν ἐργασιῶν τοῦ σώματος.

Ἐλπίζομεν καὶ εὐχόμεθα νὰ ἀντιληφθῇ ἡ Κυβέρνησις τὴν σημασίαν τῆς ἀποφάσεως μας ταύτης, νὰ ἐννοήσῃ εἰς ποῖον βάραθρον ὁδηγεῖ τὸν τόπον μὲ τὰς ἐκθεσίμους πράξεις της καὶ νὰ συνέλθῃ τὴν τελευταίαν στιγμὴν ἐπ' ὠφελείᾳ καὶ τῶν γενικωτέρων συμφερόντων καὶ τῆς ἰδίας.

Τὰ κόμματα τοῦ Ἐθνικοῦ Συνασπισμοῦ

Η ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΗΣ ΑΠΟΧΗΣ

Κατὰ γενομένας συμπληρωματικὰς ἀνακοινώσεις, ἡ διάρκεια τῆς ἀποφασισθείσης ἀποχῆς δὲν καθωρίσθη, θὰ ἐξαρτηθῇ δὲ ἡ ἀναθεώρησις τῆς ἀποφάσεως ἐκ τῶν «παρασχεθησομένων ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἐγγυήσεων ὁμαλῆς διεξαγωγῆς τῶν κοινοβουλευτικῶν ἐργασιῶν».

Ἡ ἀποχὴ δὲν θὰ ἐπεκταθῇ καὶ εἰς τὴν Γερουσίαν, διότι εἰς αὐτὴν, κατὰ τὰς γενομένας ὑπὸ τοῦ κ. Γονατᾶ δηλώσεις, «ἡ ἐλευθερία τοῦ λόγου εἶνε ἀπολύτως ἐξησφαλισμένη»!

Οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Ἀντιπολιτεύσεως θὰ ἀπέχουν ἐπίσης καὶ τῶν ἐργασιῶν τῶν κοινοβουλευτικῶν ἐπιτροπῶν ἐπεξεργασίας τῶν νομοσχεδίων. Ἡ συμμετοχὴ ἢ μὴ τῆς Ἀντιπολιτεύσεως εἰς τὴν συγκροτηθησομένην ἀμα τῇ διακοπῇ τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς ἐπιτροπὴν τῆς νομοθετικῆς ἐξουσιοδοτήσεως δὲν ἀντιμετωπίσθη εἰσέτι ὑπὸ τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Οἱ ἀρχηγοὶ ἄλλως τε αὐτῆς, ὡς προκύπτει ἐκ τῶν ἰδιαιτέρων συνομιλιῶν των, ἀνομολογοῦντες τὴν δι' ἐντυπωσιακοὺς λόγους ληφθεῖσαν ἀπόφασιν περὶ ἀποχῆς, ἀφήνουν σαφῶς νὰ ἐννοηθῇ, ὅτι θὰ εἶνε πρόσκαιρος. Ἤδη ἀπὸ τῆς ἑσπέρας χθὲς ἀπὸ μέρους κύκλων τῆς Ἀντιπολιτεύσεως ἐξετέθησαν ἐμμέσως διαθέσεις συνενοήσεως μὲ τὴν Κυβέρνησιν, ὥστε ν' ἀναθεωρηθῇ τὸ ταχύτερον ἡ ἀπόφασις περὶ ἀποχῆς.

ΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Ἡ Βουλὴ ἀνεξαρτήτως τῆς ἐμμονῆς ἢ μὴ τῆς Ἀντιπολιτεύσεως εἰς τὴν ἀποχήν της, θὰ συνεχίσῃ κανονικῶς τὰς συνεδριάσεις μέχρι τοῦ προσεχοῦς Σαββάτου, ὁπότε θ' ἀναχωρήσῃ εἰς Ἄγκυραν ὁ κ. Πρωθυπουργός. Ἡ διακοπὴ τῶν ἐργασιῶν τοῦ Σώματος θὰ εἶνε προσωρινὴ ἕνα δυνηθῇ νὰ συνεδριάζῃ ἡ Γερουσία πρὸς ψήφισιν νέων ἐκκρεμῶν ἐνώπιον αὐτῆς νομοθετημάτων.

Τὸ νομοσχέδιον περὶ αὐτεπαγγέλτου ἀποστρατείας τῶν ἀναμιχθέντων εἰς τὸ κίνημα τῆς 6ης Μαρτίου ἀξιωματικῶν, ψηφισθὲν εἰς τὸ σύνολον χθὲς ὑπὸ τῆς Βουλῆς, θὰ διαβιβασθῇ ἐντὸς τῆς αὔριον εἰς τὴν Γερουσίαν, ὁμοῦ μὲ τὸ ψηφισθὲν ἐπίσης ἤδη ὑπὸ τῆς Βουλῆς νομοσχέδιον περὶ χωρισμοῦ τῶν συνοικισμῶν.

Ἡ Κυβέρνησις, καθ' ὃ ἔχει δικαίωμα, νὰ κανονίζῃ τὰ τῶν ἐργασιῶν τῶν νομοθετικῶν σωμάτων, θὰ ζητήσῃ ὅπως ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν νομοθετημάτων ἀποφανθῇ ἡ Γερουσία ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος.

Ἡ Κυβέρνησις πιστεύει, ὅτι ἡ πλειοψηφία τῆς Γερουσίας δὲν θὰ θελήσῃ νὰ ἔλθῃ εἰς σύγκρουσιν μετὰ τῆς πλειοψηφίας τῆς Βουλῆς ἐπὶ τῶν ὑπὸ κρίσιν νομοσχεδίων, ἀποτελούντων βασικὰ σημεῖα τῆς κυβερνητικῆς πολιτικῆς.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗ

Ὁ κ. Πρωθυπουργός, ὑπ' ὄψιν τοῦ ὁποίου ἐτέθη τὸ «διάγγελμα» τῶν κομμάτων τῆς Ἀντιπολιτεύσεως, διὰ τοῦ ὁποίου καταβάλλεται προσπάθεια νὰ δικαιολογηθῇ ἡ περὶ ἀποχῆς ἐκ τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς ἀπόφασις αὐτῶν, προέβη εἰς τὰς κάτωθι ἀνακοινώσεις :

— Τὸ περιεχόμενον τῆς ἀνακοινώσεως τῶν κομμάτων τῆς Ἀντιπολιτεύσεως δὲν ἀνταποκρίνεται πρὸς τὰ πράγματα. Εἶναι ἀπολύτως βεβαιωμένον ὅτι, ἀντιθέτως πρὸς τοὺς διατυπουμένους εἰς τὴν ἀνακοίνωσιν ἰσχυρισμούς, ἡ Κυβέρνησις οὐδέποτε ἐπεδίωξε τὴν ἐν δίᾳ καὶ ἄνευ συζητήσεως ψήφισιν τῶν νομοσχεδίων. Τοιαύτη δὲ ἐλευθερία ἐπεκράτησεν εἰς τὴν Βουλὴν κατὰ τὴν συζήτησιν καὶ ψήφισιν τῶν νομοθετικῶν μέτρων τῆς Κυβερνήσεως, ὥστε δι' ἕκαστον τῶν κυριωτέρων ἐξ αὐτῶν νὰ παρατείνωνται μέχρι τῆς ἐπομένης αἱ συνεδριάσεις διὰ νὰ μὴν ἀπομέῃ οὐδὲ εἷς ῥήτωρ, ὅστις νὰ μὴ ἐκφράσῃ τὰς γνώμας του.

Δὲν ὑδήγησε τὴν Ἀντιπολίτευσιν εἰς τὴν ἀπόφασιν περὶ ἀποχῆς ὁ τρόπος τῆς διεξαγωγῆς τῶν κοινοβουλευτικῶν ἐργασιῶν. Ἀπεφάσισε τὴν ἀποχὴν διὰ νὰ δώσῃ εἰς ἑαυτὴν καὶ εἰς τὸν λαὸν μίαν δικαιολογίαν τοῦ